

België-Belgique
P.B.
8400 Oostende 1
3/8205

VRIENDEN



OOSTENDE

Nr. **43**

MU.ZEE
COLLECTIE
STAD OOSTENDE



📌 "MuZee vensters glas licht"
Foto kunstfotograaf Michel Maes,
© vrienden Mu.ZEE, collectie stad Oostende

jaargang 11 | Driemaandelijks tijdschrift | juli - augustus - september 2010
Identificatienummer: P006345

Afgiftekantoor Oostende 1
Verantw. uitgever: Roland Laridon, voorzitter | Kairostraat 54, 8400 Oostende | 059 50 15 98



ONTMOETINGEN EN CONFRONTATIES

Het is normaal dat een tijdschrift met de naam Pro Luce, het communicatiemiddel bij uitstek van een vereniging, haar manifestaties en acties in het licht stelt. En het is ook wel eens goed dat men de zaken klaar en duidelijk op een rijtje zet.

Al onze manifestaties staan in het teken van de echte ontmoeting : én met mensen, én met kunstenaars, én met hun kunstwerken, én met de gevoelens, ideeën en visies die ze erin weergeven en uitdrukken. Authentieke ontmoetingen zijn gebaseerd op openheid, oprechtheid, vriendschap, liefde of kameraadschap en last but not least Daadkracht.



foto Valère Prinzie

Aan daadkracht heeft het 'De Vrienden' in 2010 zeker niet ontbroken. Voorbeelden hiervan zijn :

- een drukbijgewoonde en geslaagde persconferentie
- een feestelijke Algemene Vergadering
- een splinternieuwe website
- een voorstelling en promotie van een kunstwerk
- drie geleide bezoeken (Maurice Boel, Bij Ensor op bezoek en Tram in zicht! met receptie)
- een programmavolle tweedaagse reis naar Amsterdam
- een tentoonstelling en vraaggesprek rond het thema 'James Ensor, het boek en de Questionnaire de Proust' in de Bibliotheek Kris Lambert
- een tentoonstelling van 'Schenkeningen van de Vrienden' in Mu.ZEE
- een Statutaire Vergadering en ook nog een andere manifestatie zullen in het najaar plaats vinden.

Tijdens de Algemene Vergadering had onze vereniging de gelegenheid de vrijwilligers in de bloemetjes te zetten en dit in de brede betekenis van het woord. Hierbij denken we aan Willy Bosschem, Valère Prinzie, Liliane Vandenbroucke, Jeanine Ackaert en Annemie Viaene. Zo kreeg Freddy Dufait in zijn hoedanigheid van afscheidnemend secretaris een culinaire geschenkbond aangeboden. Daarna nam hij zelf ontroerd het woord, iedereen daarbij dankend. De herinneringen aan die voorbije twintig jaar zijn hem bijzonder dierbaar. Dat Johan Van Roose de nieuwe secretaris is en hem dus in die hoedanigheid opvolgt, verheugde hem uitermate. Uiteraard omdat Johan een oud-leerling van hem is en dus ... een goed element.

Ontmoetingen kunnen echter ook leiden tot confrontaties. Volgens Van Dale staat confrontatie voor : (vijandige) opstelling tegenover elkaar, tegenover harde feiten komen te staan en 'confronterend' in de betekenis van een confrontatie met de (harde) werkelijkheid aangaan. Ook heeft het woord de neutrale betekenis van : aandacht vragen voor iets en in aanraking brengen.

De mens wordt vandaag de dag met zovele fenomenen, veranderingen en uitdagingen geconfronteerd. De wil echter tot ontmoeting, het verlangen naar conversatie, de vaste overtuiging de weg op te gaan naar het echte gesprek moeten centraal blijven staan. Harmonie is en blijft in dat streven het sleutelwoord.

Voor wat schoonheid betreft, gaat het in wezen om harmonie. Zij immers kan alle confrontaties aan, meer nog, ze staat erboven omdat ze van een andere orde is. Treffend voorbeeld hiervan is het geheel van kunstfoto's, gemaakt door Valère Prinzie, met als onderwerp een pareltje van neogotiek met name de St. Petrus- en Pauluskerk. Architectuur is hier transcendentalisme dat door een puntig verticalisme bereikt wordt (zie foto hiernaast). Een tweede voorbeeld hiervan is de kunstfoto gemaakt door Michel Maes (zie foto frontpagina) van de voorgevel van Mu.ZEE, gebouwd door architect Gaston Eysselinck, een exponent van het modernisme van de jaren vijftig, in het spoor van Le Corbusier en vooral van De Stijl in Nederland. Transcendentie wordt hier bereikt door eenvoud en de zuiverheid van lijn. 'De Vrienden' blijven de weg bewandelen van de kunst om schoonheid te vinden : bron van geluk, harmonie en troost ...

Roland Laridon
voorzitter



➤ KLEURRIJKE MUSEUMTOCHT DOOR AMSTELLAND

Een reisverslag door Femke Simonis

Kleurrijk waren de kunstwerken die de Vrienden tijdens hun tweedaagse reis naar Amsterdam en Amstelveen te zien kregen in drie musea: de Hermitage Amsterdam (zaterdag 20 maart), het Cobramuseum en – als onverwachte fantastische afsluiter – het Jan van der Togtmuseum in Amstelveen (zondag 21 maart).

Na een korte vrije rondwandeling door het centrum van Amsterdam kwamen de Vrienden om 14 uur bijeen in de Hermitage Amsterdam. Deze afdeling van de beroemde Hermitage in Sint-Petersburg bestond al een aantal jaren in een kleine zijvleugel van een vroeger gasthuis aan de Amstel, maar is in juni 2009 volledig heringericht en neemt nu het hele voormalige gasthuis in beslag. Via een grote vierkante binnentuin waar in maart de krokussen bloeiden, bereikten we de grote museumhal. Daar stond penningmeester Joël Nieuwenhuys klaar met kaartjes voor een individueel bezoek aan de tentoonstelling 'Van Matisse tot Malevich', in de linkervleugel van de vernieuwde Hermitage. Dankzij het initiatief van onze reisleidster Sonja Geeraerts konden we de tentoonstelling al twee weken na de opening ervan bezoeken. De Vrienden laveerden tussen de vele andere belangstellenden en geleide bezoeken door om zelf te bepalen voor welke van de in totaal 76 werken ze wat langer wilden blijven stilstaan om ze te bewonderen. In de ruime, lichte benedenzaal kwamen de grotere, bekende werken tot hun recht. De bovenverdieping telde een reeks lichtjes verduisterde kabinetten met kleinere, maar even kleurrijke en vaak intieme werken. Van bovenaf hadden De Vrienden ook een mooi zicht op de monumentale werken beneden, waar sommigen tot hun verbazing ook oud-conservator Willy Vandenbussche van het PMMK zagen rondwandelen.

De titel van de tentoonstelling is letterlijk te nemen. Bij binnenkomst in de grote benedenzaal bevinden zich meteen links drie werken van Matisse, met als eerste de uitgepuurde Jeu-de-boulesspelers. Het laatste werk op de bovenverdieping is van Malevich: Zwart vierkant, niet meer dan dat, met een crèmekleurige rand. Maar wat een rijkdom aan kleurrijke werken van vaak later pas bekend geworden meesters tussen Matisse en Malevich in! Vrijwel alle tentoongestelde schilderijen dateren uit de periode 1900-1914 en zijn te danken aan de vooruitziende blik op moderne kunst van twee Russische kunstverzamelaars, de schatrijke textielhandelaars Sjtsjoekin en Morozov. Op de kleinere bovendien werd in beeldvorm meer achtergrondinformatie gegeven over hun verzameling en

hoe de kunstwerken in hun privéwoningen de muren sierden. Dat op de tentoonstelling vooral werken uit de eerste veertien jaar van de twintigste eeuw te zien zijn, heeft natuurlijk alles te maken met het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog en de Russische Revolutie in 1917. Daarna namen de Sovjets de werken van de twee verzamelaars in beslag en zo kwamen ze uiteindelijk in de Hermitage terecht.

De term 'kleurrijk' komt in de expositie het sterkst tot uiting bij de fauvisten, die inderdaad als 'fauves' wild omgingen met sterke, felle kleuren, geïnspireerd op onder meer Van Gogh. Naast nog andere werken van Matisse, van Derain, De Vlaminck, Dufy, Rouault en andere wellicht wat minder bekende fauvisten, vielen een paar Vrienden twee schilderijen op, waarin de hoed een belangrijke rol speelt: Dame met zwarte hoed van Kees van Dongen, ook wel 'femme fatale' genoemd, en Vrouwelijk naakt van Charles Guérin. Het eerste toont een vrouw met een grote zwarte hoed, koele, gitzwarte amandelvormige ogen en een groene jurk. Het tweede werk toont een rustige naakte vrouw met mooi omlijnde borstcontouren en een enorme blauwgroene hoed. Dat ontlokte een van de Vrienden, Frans Cassteleyn, de opmerking: "Het lijkt de hoed van koningin Beatrix wel!" Wist hij toen hoezeer hij een dag later gelijk zou krijgen in het Jan van der Togtmuseum (zie foto).



➤ foto Liliane Vandenbroucke

Natuurlijk mogen we Picasso niet vergeten die op de benedenverdieping prominent aanwezig was met drie bruinkleurige werken uit 1908, waarin de aanzet tot het kubisme al wordt gegeven in de afbeelding van de vrouwen. Toch was er op de bovenverdieping nog een ander sterk, eerder expressionistisch werk aanwezig: De boerin, een bonkig portret van een Vlaamse, en verder enkele werken uit zijn blauwe periode. De neiging naar het abstracte vinden we al terug bij Kandinsky in zijn Compositie VI. Kortom, de tentoonstelling toont werken van kunstenaars die nog maar aan het begin stonden van hun evolutie naar kubisme, abstracte en uitgepuurde kunst. De affiche van de tentoonstelling en ook de voorkaft van de catalogus toont De rode

kamer van Matisse, een werk dat oorspronkelijk een blauwe achtergrondkleur had. Achteraf overschilderde Matisse het doek in het rood, omdat hij die kleur beter vond passen in de eetkamer van zijn mecenas Sijtsjoekin.

■ Meer dan het Cobramuseum

Op zondag 21 maart stond aanvankelijk alleen een bezoek aan het in 1995 geopende Cobramuseum in Amstelveen op het programma, na een overnachting in het Grand Hotel Amstelveen. Maar daar kwamen nog een paar verrassingen bij. Dat begon 's morgens na het ontbijtbuffet al met een rondvaart door de Amsterdamse grachten en de haven. Na een broodjeslunch tussen 12 en 14 uur in het Cobramuseum konden de Vrienden individueel de Cobracollectie op de ruime, lichte benedenverdieping bekijken. Daar waren veel niet eerder vertoonde werken uit de vaste verzameling van het museum te zien van bijv. Anton Rooskens, en



foto Lilliane Vandenbroucke

ook nieuw werk van onder anderen Appel, Constant, Lucebert, Wolvecamp, Corneille en de Deen Asger Jorn. Opvallende afwezigen waren de Belgen: Alechinsky en Dotremont, maar dat kwam wellicht omdat er op de bovenverdieping een tijdelijke expositie was met schilderijen en architectonische bouwwerken van Rob Voerman, geboren in 1966 na de Cobraperiode (1948-1951). Rond 14 uur werd er plotseling omgeroepen dat de bezoekers gratis een gids konden volgen die bereid was om meer uitleg te geven bij Cobra (beneden) en bij Rob Voerman (boven). Ze schrok wel toen ze om 14 uur plots onze groep van 45 personen op zich af zag komen, maar we beloofden haar aandachtig en stil te luisteren. Ze was zelfs blij met de interessante vragen die sommigen van de Vrienden haar stelden en waarop ze spontaan en levendig antwoordde. Onze grote groep vormde dus geen enkel probleem en we kregen van onze enthousiaste gids leuke details te horen bij een aantal werken beneden. Zo vertelde ze dat Karel Appel in zijn periode van hevige armoede in Parijs een groot linnen doek op straat

had gevonden, dat hij in een kader had opgespannen. Daarna was hij meer dan 24 uur lang aan het schilderen geweest tot het werk hem vertelde dat het af was. Het resultaat was een reuzencompositie met vrouwen, vogels en kinderen die we met eigen ogen konden bewonderen tijdens de uitleg van onze gids. Een ander detail: Constant koos voor zijn voornaam om zijn werken te signeren, omdat hij niet geassocieerd wilde worden met zijn broer Jan Nieuwenhuys, één letter verschil met de achternaam van onze penningmeester, Joël Nieuwenhuys. De Vrienden waren onder de indruk van de vele werken, waarvan de kleuren en de verflagen bijna letterlijk van het doek spatten, zoals bij Fantastic Bird van Karel Appel of bij werken van Asger Jorn en Lucebert. Naast mij hoorde ik Valère Prinzie opeens aan zijn vrouw Lilliane vragen om ons vanaf de trap naar boven te fotograferen. Het resultaat: een mooie groepsfoto, voordat de hele groep zelf naar boven trok.

Op de bovenverdieping gaf onze gids uitleg bij de ruimtelijke, architectonische werken van Rob Voerman. Het was een combinatie van schilderijen en bouwwerken, waarin orde en chaos de grote contrasten vormden. Het witte van de orde in de architectonische constructies werd afgezet tegen het felrode, bedreigende van de chaos, verwerkt in slordige constructies met rood glas, hout en karton. Hiermee wil Rob Voerman zijn kritiek uiten op de bestaande culturele, maatschappelijke en financiële systemen. Wij dankten onze vriendelijke gids voor haar uitleg en haar antwoord op onze vragen en hadden nog tot half vier de tijd om het Cobramuseum en het uitzicht op een mooie vijver met beeldhouwwerk op ons gemak te bekijken.

Sonja's man Ivan zorgde er tijdens de hele tweedaagse voor dat alle Vrienden zich stipt aan de afgesproken uren en verzamelpunten hielden. Zo hadden we, zoals gepland na het bezoek aan het Cobramuseum, nog tijd genoeg voor een korte rondrit door Amstelveen. Als geboren en getogen oud-Amstelveense en als aangespoeld lid van de Vrienden had ik onze reisleidster Sonja beloofd de taak als gids door Amstelveen op mij te nemen. Intussen had ikzelf een recensie gelezen over een pas geopende tentoonstelling van Kamagurka in een ander Amstelveens museum. Ook hadden sommige Vrienden in het Cobramuseum opnieuw een ontmoeting met oud-conservator Willy Vandenbussche die de Kamagurkaexpositie een echte aanrader vond.

■ De revelatie: het Van der Togtmuseum

En zo voerde de rondrit van het nieuwe Stadshart, met het Cobramuseum, een theater en een winkelcentrum, via de groene heemparken en een oude graanmolen, naar de vroegere dorpskern, waar zich in de smalle Dorpsstraat naast het Kerkplein het Jan van der Togtmuseum bevindt, geopend in 1991. Een museum met



een prachtige, lichte architectuur en een unieke glascollectie van de industrieel naar wie het museum genoemd is. En laat daar nu net op donderdag 18 maart een tentoonstelling zijn geopend met schilderijen van onze bekende streekgenoot en cartoonist Kamagurka: 'De gevolgen van de Kamalmanak'. Als grote groep kwamen we totaal onverwacht rond 16 uur in het museum binnenvallen. Juist toen we overlegden om het museum te bezoeken en daarvoor een kleine extra bijdrage in de reiskosten te betalen, nodigde de directeur Jan Verschoor ons uit om gratis de tentoonstelling te bezoeken, met de woorden: "Van harte welkom om de werken van uw stads- en streekgenoot te komen



foto Suzanne De Troyer

bekijken." Een medewerkster was hem erbij gaan halen toen ze hoorde dat we helemaal uit Oostende waren gekomen. Na een individueel bezoek aan de ook al weer kleurrijke werken van Kamagurka, werden de Vrienden verzocht zich te verzamelen voor een groepsfoto, met op de achtergrond het grootste werk van de tentoonstelling, een werk met een lichtgrijs-

blauwe pastelkleurige achtergrond, gevuld met menselijke karikaturen en contouren. Die foto is later die week paginabreed gepubliceerd in het Amstelveens Weekblad, onder de titel: 45 'wild enthousiaste' Belgen. Nog verbaasder waren de Vrienden toen ze na de foto en het bezoek onthaald werden op een ware receptie, met wijn, fruitsap en zoute koekjes. En dat alles dankzij de al even 'wild enthousiaste' museumdirecteur Jan Verschoor die door zijn medewerkers als een echte idealist wordt gezien en die zelf in een gedeelte van het museum zijn woning heeft.

Wat viel ons nu op aan de schilderijen van Kamagurka? Net als in zijn cartoons geeft hij een absurde toets aan de werkelijkheid, met een ode aan Mondriaan en Nederlandse gebruiken, zoals schaatsen. Verder bekijkt hij Nederland door een Veluxraam, meestal met Engelse titels, maar toch ook met 'Kom van dat dak af'. In een hele collectie 'Heroes' herkennen we onder meer Kuifje, Bert en Ernie (Sesamstraat) en Meneer de Uil van de Fabeltjeskrant. Bij de opening had ex-voetballer en Humo-columnist Jan Mulder de tentoonstelling vol lof ingeleid, maar zich in een eerste fase ironisch gedistantieerd van een portret van koningin Beatrix, met stoppelbaard. Een knipoog naar het beginnende baardje van onze prins Filip? En wat droeg Beatrix? Jawel, net zo'n grote, groene hoed als de naakte vrouw van Géurin in de Hermitage Amsterdam. En alweer een gelukkig toeval: Lilliane Vandenbroucke fotografeerde dit portret, met op de voorgrond Frans Casteleyn die een dag eerder de vergelijking met Beatrix al had gemaakt. We hebben genoten van de kleurrijke, absurdistische en originele stijl in de tentoongestelde werken van Kama, maar vooral van de zo hartelijke en gulle ontvangst na onze totaal onverwachte en onaangekondigde komst. Het was een fantastische afsluiting van een heerlijke en dus soms verrassende tweedaagse. Vol kleurrijke indrukken keerden de Vrienden rond half zes naar Oostende terug.

TRAM IN ZICHT! TRAM IN ZICHT! TRAM IN ZICHT! TRAM IN ZICHT!

We nodigen onze leden uit voor een gegidste rondleiding in de tentoonstelling TRAM IN ZICHT! met tuinreceptie op vrijdag 9 juli om 19.00 uur. Inschrijven verplicht : martine.meire@oostende.be of 059/56.20.15.



➤ REIS NAAR ROTTERDAM OP 26 SEPTEMBER 2010

- Vertrek aan de visserijschool om 7.15 uur
Stop onderweg
- Aankomst in Rotterdam om 10 uur
- Bezoek aan de Kunsthal voor de tentoonstelling Edvard Munch onder leiding van gidsen
Er zijn in deze tentoonstelling ruim 150 schilderijen en werken op papier te zien van de Noorse kunstenaar Edvard Munch. Hij is vooral bekend door het werk "De Schreeuw" gebaseerd op persoonlijke angsten, obsessies en onzekerheden. Hij is van zeer grote invloed geweest op de ontwikkeling van het expressionisme. Alle werken komen uit particuliere collecties en zijn éénmalig bijeengebracht door de Pinacothèque in Parijs.
- Vrij middagmaal in het kunstcafé van de Kunsthal
De Kunsthal is ontworpen door het architectenbureau OMA waarbij Rem Koolhaas en Fumi Hoshino tekenden voor het ontwerp onder leiding van Rem Koolhaas. Het werd gebouwd in 1992 en er werd 3300 vierkante meter tentoonstellingsruimte in ondergebracht onderverdeeld over 3 grote zalen, een fotogalerij en een

designgalerij zodat er 5 tot 6 tentoonstellingen tegelijk kunnen lopen. Een ruim auditorium, café, restaurant, boekenwinkel en een VIP room maken het gebouw compleet. Diverse onderdelen zijn luchtig op elkaar gestapeld, vloeren lopen schuin en een aantal hellingen doorkruisen het geheel.

De Kunsthal ligt tussen het Museumpark en de Westzeedijk en fungeert tevens als verkeersknooppunt. Een schuin oplopende hellingbaan loopt dwars door het gebouw en overbrugt een hoogteverschil van zes meter ook voor passanten die niet in het museum binnengaan.

■ **Om 2.30 uur** vertrek voor een busronddrit met gids door de Stad.

Gedurende een twee uur durende rondrit zal de gids de prachtige architectuur van deze moderne, Europese stad toelichten.

■ Terugkeer omstreeks 17.30 uur
Stop onderweg voor een etentje.

**Inschrijven tot 15 september
prijs per persoon 43 euro
op rekeningnummer 001-2090833-74**

Sonja Geeraerts
reisleider



➤ WWW.VRIENDENMUZEE.BE

Sinds begin 2010 surft onze vereniging mee op de golven van het digitale communicatietijdperk door de installatie van een heuse eigen webstek. Tijdens de Algemene Vergadering op 21 februari 2010 lichtte onze webmaster Ewoud Van Craeynest het concept en de opbouw van onze website toe.

Als domeinnaam werd gekozen voor : www.vriendenmuzee.be. Het is een eerder korte, eenvoudige benaming die makkelijk te onthouden is.

Wanneer u de site opent, komt u op de homepage terecht. Hier valt meteen de mooie foto op van professioneel fotograaf Michel Maes; de foto siert ook de cover van deze Pro Luce. U herkent ongetwijfeld een gedeelte van de gevelpartij van Mu.ZEE, het Kunstmuseum aan Zee. De kleuren complementair met die van de foto worden hernomen in de zijbalken. De achtergrondkleur voor het middengedeelte is een grijsvariant. We kozen niet voor zwart omdat tekst op een zwarte achtergrond nogal hard en agressief overkomt. De kleurkeuze voor de rubrieken is uiteraard geënt op

het kleur van het logo van de Vrienden Mu.ZEE, collectie stad Oostende, een logo dat ontworpen werd door ere-lid Willy Bosschem.

De indeling werd vooraf uitvoerig besproken met de Raad van Bestuur en hierbij werd gestreefd naar maximale informatie. Zo komen onder de rubriek 'over de Vrienden' de volgende zaken aan bod: geschiedenis, doelstellingen, samenstelling raad van bestuur, schepenen-ereleden, schenkingen, statuten en een woordje over de /een nieuwe museumstructuur. Een beknopt foto-archief mocht hier uiteraard niet ontbreken.

Onder de rubriek 'agenda' vindt u alle komende activiteiten.

Ook alle edities van Pro Luce van 2009 en 2010 kunt u nalezen via de site.

Deze site is ontwikkeld volgens de Web2.0 methodiek, wat staat voor gebruiksvriendelijkheid, eenvoudig en geschikt voor alternatieve web-surfers, zoals blinden. U bekijkt de website dan ook best in een recente webbrowser om de site tot zijn recht te laten komen.

We kunnen u alleen maar adviseren om eens de tijd te nemen om de hele site te overlopen !



TRAM IN ZICHT!

In 2010 viert de Kusttram zijn 125ste verjaardag. Deze langste enkelvoudige tramlijn ter wereld lag ook aan de basis van de ontsluiting van de kust en het verhaal van de Kusttram. Deze belangrijke mijlpaal in de ontwikkeling van het kusttoerisme wordt uitgebreid belicht in de tentoonstelling 'Tram in Zicht!' in de Venetiaanse Gaanderijen.



De Kusttram was de motor achter architecturale en sociologische ontwikkelingen aan de kust en heeft ook vandaag een belangrijke impact op mobiliteit, economie en toerisme. Als ecologisch transportmiddel met een volstrekt eigen design is de Kusttram uitgegroeid tot icoon van de Vlaamse kust.

De Kusttram spreekt eveneens tot de verbeelding en roept associaties op met zon, zee en vakantie maar ook met de vage weemoed van de voorbijglijdende kustlijn, de oude tramhokjes en de flaneurs zonder bestemming.

Tram in zicht! vertrekt uit het verleden en heeft de toekomst als bestemming, pendelt tussen de techniek en de mensen erachter en houdt halt bij geschiedenis en faits divers.

In het thema SPOREN belichten we de belangrijkste wissels in de geschiedenis van de Kusttram. VRACHTEN toont hoe de oorspronkelijke Kusttram de bouwmaterialen waarmee men de badplaatsen aanlegde en andere goederen vervoerde. Het thema Reizigers belicht hoe de Kusttram vroeger en vandaag dé manier is om de kust te ontdekken. De TUSSENSTOPS gaan in op de wisselwerking tussen Kusttram, toerisme en urbanisatie. We maken kennis met de MENSEN achter het ontstaan en functioneren van de Kusttram en

delen de fascinatie van zeer diverse liefhebbers van dit opmerkelijke voertuig. UITZICHTEN toont hoe de Kusttram kan dienen als rode draad door de architecturale geschiedenis van de kustlijn. Bij BESTEMMINGEN nemen we u mee voor een rit richting toekomst en duurzame mobiliteit.

De tentoonstelling in de Venetiaanse Gaanderijen loopt van 12 juni tot 14 november 2010 en is dagelijks toegankelijk van 14.00 tot 18.00 uur, op donderdag van 14.00 tot 20.00 uur en op zondag van 10.00 tot 12.00 uur en van 14.00 en 18.00 uur.

We nodigen onze leden uit voor een gegidste rondleiding met tuinreceptie op vrijdag 9 juli om 19.00 uur. Inschrijven verplicht : martine.meire@oostende.be of 059/56.20.15.

OPROEP - OPROEP - OPROEP - OPROEP - OPROEP

We verwachten heel wat publieke aandacht voor de tentoonstelling Tram in zicht! De expo wordt immers door een uitgebreide communicatiecampagne ondersteund, zowel via de Stad als door de Lijn.

We willen daarom graag een pool van vrijwilligers samenstellen die bereid zijn om een handje toe te steken bij de bewaking of als begeleider bij het onthaal.

Indien u geïnteresseerd bent, kunt u uw naam opgeven aan Nadine Heyman (nadine.heyman@oostende.be) of via 059/56.20.16). Het is de bedoeling een informatiemoment te houden voor de geïnteresseerde kandidaten.



20 JAAR VRIENDEN MU.ZEE, COLLECTIE STAD OOSTENDE

Voor het 20-jarig jubileum van De Vrienden Mu.ZEE, collectie stad Oostende, heeft Yves Velter het sculptuur "Floating" gemaakt. Het kunstwerk toont een personage dat in de lengterichting en in profiel doormidden is gesneden en op een golfbreker staat. De figuur wordt tegen een wand opgesteld.

De illusie ontstaat dat het personage half "in" de wand zit, een picturaal krachtig beeld dat de attentie van de toeschouwer onmiddellijk capteert. De voor de helft in de muur geïntegreerde figuur is een verwijzing naar de kijk op het gedeelte van de mens dat we "niet kennen".



Yves Velter
foto Jean - Jacques Soenen ©

Floating

De toeschouwer wordt bij Yves Velter in een oncomfortabele positie geplaatst. Hoewel de figuren duidelijk herkenbaar zijn, baden ze telkens in een unheimliche sfeer die onbehagen schept en tot introspectie dwingt. Dat levert niet altijd even aangename gewaarwordingen op maar net daarin schuilt het kenmerk van grote kunst: de confrontatie van de kijker met zichzelf.

Het kunstwerk heet Floating en meet 28cm x 20cm x 25cm. Het is verkrijgbaar in twee materies : polyester en brons. De polysterversie kost 500 euro ; het bronzen kunstwerk 1000 euro.

U kunt dit unieke kunstwerk bestellen bij bestuurslid Martine Meire via martine.meire@oostende.be.

Psychologische verwijzing

De kunstenaar Yves Velter duidt het werk als volgt vanuit een psychologisch standpunt : 'Stel : uw beste vriend, op het ogenblik dat die persoon met iemand anders communiceert, verandert de gedragscode bij die andere persoon voor een deel. De humor verandert wat, de onderwerpen die besproken worden, de tolerantie, de vriendelijkheid wordt groter of vermindert, enz..

Op het ogenblik dat je er terug bijkomt, zal de gedragscode die bij jou gebruikt wordt voor een deel opnieuw hersteld worden, en zal de andere gedragscode die met de andere gesprekspartner werd gehanteerd, voor een stuk gereduceerd worden.

Dit maakt dat er steeds een grijszone openblijft, een gebied van psychologische eigenschappen die je bij jouw beste vriend nooit zal leren kennen.

Welnu, juist in dit gebied zou het wel eens kunnen zijn dat er één van de sleutels ligt om de mens beter te leren kennen'.

De kunstenaar

Yves Velter woont en werkt in Oostende. Wars van hypes en modeverschijnselen bouwt hij al twintig jaar aan een indringend en bezwerend oeuvre. Zijn interesse voor humane waarden, het menselijke komt sterk naar voren in zijn werk door een ontnuchterend besef van ontheemding en vervreemding. De existentiële vragen en psychische problematiek die daarmee samenhangen, vormen de kerninhoud van zijn artistieke productie.

De verstilde personages in zijn werk zijn gebaseerd op bestaande mensen die anoniem zijn gemaakt door ze gedeeltelijk te abstraheren in een tijdloze omgeving. Ze worden in situaties geplaatst waar ze een opening in de realiteit maken en zo de onmogelijkheid een antwoord te geven doorbreken.

Yves Velter gelooft niet in antwoorden vinden via kunst, maar wel in alternatieven op antwoorden, onbeantwoordbare vragen zin geven door ze te verbeelden, bespreekbaar te maken.



Oostends Historisch Museum de Plate

HET BLOEMENUURWERK OF 'D'HORLOGE' VAN OOSTENDE



Oostende is fier op zijn bloemenuurwerk waar kijklustigen steevast de bloemenpracht bewonderen. Een

mooie tentoonstelling toont hoe het uurwerk door de jaren heen veranderde.

In 1860 werd het Leopoldpark net buiten de stadsomwallingen aangelegd. Het Oostendse bloemenuurwerk bestaat sinds 1933. Elk jaar wordt er een actueel thema uitgetekend met bloemen en planten. Nog steeds laten zowel Oostendenaars als toeristen zich graag fotograferen met het uurwerk als decor.

Het Oostends Historisch Museum De Plate brengt van 12 juni tot 18 september een tentoonstelling waarin herinneringen worden opgehaald aan de hand van postkaarten en vele foto's. Ook wordt onze 'horloge' geconfronteerd met zo'n 150 bloemenuurwerken van over de hele wereld.

De tentoonstelling is **GRATIS** toegankelijk voor Oostendenaars.

Meer info op : www.deplate.be



Kunst & poëzie

OOSTENDE

Daar is mijn bestaan begonnen te vergaan.
Negentien was ik, ik sliep
In het Hôtel de Londres op het hoogste verdiep. De
mailboot voer onder mijn raam.
Elke nacht leverde de stad zich over aan
De golven.

Negentien was ik, ik speelde kaart
Met de vissers van de Ijslandvaart.
Zij kwamen uit de Grote Koude,
Hun oren en wimpers vol zout, en
Beten in hompen rauw
Varkensvlees.
Ah, het geklik van dobbelstenen. In die tijd
Van vogelpik en pietjesbak won ik altijd.

Daarna bij dageraad langs de kathedraal,
Dat stenen spinsel van vrees,
Langs de verlaten dijk, het Kursaal.
De nachtcafés
Met de hologige croupiers,
De bankroete bankiers,
Engelse meisjes met tbc.
En vanuit de turkooizen zee
Het wreed gekrijs van de meeuwen.
'Kom binnen, meneire de wind,
'Schreeuwt een uitgelaten kind
En over Oostende waait een wolk van zand
Vanuit de onzichtbare overkant
Het heilige Engeland
En de Sahara.

Langs de gevels van apothekers die in die tijd
Condomen fluisterend verkochten,
Langs de pier en de golfbrekers,
De vismijn met haar zeegedrochten,
De paardenrenbaan waar ik op een zondag
Niet meer won.
Zondagen die kwamen en gingen.
Nachten in het Hotel van de Thermen
Waar ik schrok van haar kermen,
Zuchten, zingen.
Haar geluid teistert nog altijd mijn
Herinneringen.
Andere eilanden, zeeën, woestijnen
Heb ik gekend, Istanboel dat luchtkasteel,
Chiang-Mai met zijn landmijnen,
Zanzibar in de hitte van kaneel,
De trage trage Taag. Zij verdwijnen
Gestaag.

Scherper in het licht van het Noorden
Zie ik het kinderlijk gezicht
Van de Meester van Oostende verdoken in zijn baard.
Hij was van kraakbeen,
Toen van was,
Nu in brons.
Het brons waarin hij
Glimlacht om zijn morsdode jeugd.

UIT DE BUNDEL 'WREED GELUK' (1999)

HUGO CLAUS OMSTREEKS 1950
© PIERRE ALECHINSKY





➤ DENKBEELDIG INTERVIEW NANCY BOURGOIGNIE

- Mijn geliefkoosde eigenschap: empathie
- Mijn belangrijkste gebrek: geduld
- Waarmee ik het liefste bezig ben : mijn zoontje, Nick
- Mijn grootste ongeluk: gezondheid van mijn dierbaren
- Wat ik zou willen zijn: een dirigent van een orkest met koor
- Het land waar ik zou willen wonen: home sweet home
- Mijn meest geliefde kleur: rood
- Mijn meest geliefde bloem: paaslelie, roos
- Mijn meest geliefde dier: hond, alle knuffeldieren van mijn zoontje
- Mijn meeste geliefde vogel: mus
- Mijn favoriete schilder: S. Dali, J. Miro
- Mijn geliefkoosde componist: Bach, Bach en Bach
- Mijn geliefde held in de romanliteratuur: Werther (Het lijden van de jonge Werther)
- Mijn geliefde heldin in de romanliteratuur: Agnes (Klaaglied om Agnes), Catherine (Wuthering Heights)
- Mijn geliefde eten en drinken: frietjes met biefstuk (én mayonaise); koffie, water
- Mijn geliefde namen: "mama"
- Wat ik het meest verafschuw: onrechtvaardigheid, dominantie, liegen
- De historische figuur die ik meer dan wie ook minacht: Hitler en gelijkgezinden
- Een krijgsverrichting waar ik bewondering voor heb: ik ben een anti - militarist
- De hervorming die ik het meest waardeer: stemrecht voor vrouwen

- De gave der natuur die ik zou willen bezitten: harp en cello spelen
- Hoe ik zou willen sterven: al slapend
- Mijn lijfspreuk: what you see is what you get



➤ Nancy Bourgoignie

➤ GEZOCHT: DEELNEMERS AAN DE MARS OP OOSTENDE (6/11/2010)

Een parade als sociaal kunstwerk, dat is De Mars op Oostende. Vanuit de wijken trekt deze Ensoriaanse optocht op 6 november 2010 doorheen de straten van Oostende.

Met de bellenman voorop gaat de stoet naar het strand waar de apotheose met eindspektakel en vreugdevuur plaats vindt. Meer dan 400 figuranten geven samen de Mars op Oostende vorm. Zo nemen onder meer de Oostendse amateurgezelschappen, scholen, fanfares, amateurkoren en figuranten uit de wijken deel aan dit massaspektakel.

Speciaal voor dit evenement worden kostuums en vlaggen ontworpen. Onderweg brengen de deelnemers nieuwe muziek en liedjes. De Mars is een collectief uitgevoerd spektakel met figuranten in looppas, roepkoren en een reuzenpraalwagen met wisselende tableaux vivants.

De organisatie is nog op zoek naar deelnemers. Zowel verenigingen, wijken als individuele deelnemers zijn welkom! Inschrijven kan via marsopooostende@oostende.be



➤ Mars op Oostende



↘ TENTOONSTELLING EN VRAAGGESPREK

James ENSOR, het Boek en de 'Questionnaire de PROUST'

Op donderdag 2 september om 20 uur organiseren 'De Vrienden' in de Forumzaal van de Bibliotheek Kris Lambert een colloquium met als sprekers Xavier Tricot, eminent Ensorkenner, Philippe Van den Bossche, directeur-conservator Mu.ZEE en Jean Plasschaert, Bestuurslid van 'De Vrienden van James Ensor' en secretaris van de Federatie van de Vrienden van de Musea van België. Gespreksleider is Roland Laridon, voorzitter en curator van de tentoonstelling.

Thema van het gesprek is : poging tot benadering van het leven en het werk van James Ensor via zijn antwoorden op de Questionnaire de Proust'.

Na het gesprek volgt de officiële opening van de tentoonstelling door Nancy Bourgoignie, schepen voor cultuur van de stad Oostende, en een receptie aangeboden door de Stad. De expo loopt tot en met 30 september.

Openingstijden Bibliotheek Kris Lambert, Wellingtonstraat 7 :

Maandag, dinsdag, donderdag: 9.00 - 12.00 uur en 14.00 - 19.00 uur
Woensdag: 9.00 - 12.00 uur en 14.00 - 18.00 uur
Vrijdag: 10.00 - 12.00 uur en 14.00 - 19.00 uur
Zaterdag: 10.00 - 12.00 uur en 13.00 - 16.00 uur



↘ Marcel Proust

↘ James Ensor



↘ BIJ ENSOR OP BEZOEK

Nog tot 29 augustus in Mu.ZEE, Romestraat 11.

'Bij Ensor op bezoek' is een tentoonstelling met en over James Ensor, gezien vanuit de ogen van zijn vele gasten: een kunsthistorische blik vanuit de wereld op Ensor en Oostende. Met werk van onder meer Wassily Kandinsky, Emil Nolde, Edouard Vuillard, Max Kaus, Willy Finch, Henri Storck, Constant Permeke, Jean Brusselmans, E.L.T. Mesens, Roger Raveel, Henry Van de Velde, Emile Verhaeren, André Malraux, Stefan Zweig, Erick Hechel.....

Praktische info:

Open: dinsdag tot zondag: 10.00 tot 18.00 uur
Tickets kosten 9 euro (groepen en 55-plus: 7,50 euro, jongeren tot 26: 1 euro)
Gratis toegang tot en met 12 jaar
Rondleidingen: 50 euro (gids NI/F/E/D), verplichte reservering: 059/24.21.91 of info@muzee.be
www.muzee.be

PRO LUCE

Lidgelden :
Steunend lid : 20 euro
Jeugd en 3-plus : 15 euro
Gezin, samenlevingsstarief : 30 euro
Beschermend lid : 35 euro
Leden begiftigers :
Inlichtingen bij de penningmeester Joël Nieuwenhuyse
(059 80 30 61)

Redactieraad: Roland Laridon (voorzitter), Martine Meire (redactiesecretaris), Sonja Geeraerts, René Maes, Femke Simonis, Willy Bosschem, Valère Prinzie.

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdrage.

Logo en emblemata : Willy Bosschem
Druk : Lowyck, Archimedesstraat 53, 8400 Oostende
T 059 33 33 99, info@lowyck.com
Fotoverantwoording : Valère Prinzie

Statuten gepubliceerd in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad van 26 juli 1990 (Nr. 11538) en aangepast in het nr. van 15 juli 1999 (Nr. 10699), gewijzigd in het kader van de wet op de v.z.w.'s op 15 januari 2005, gewijzigd op 21 februari 2009 (Nr.11533).

Deze vereniging is aangesloten bij de "Federatie van Vrienden der Musea van België" en bij de "Cultuurraad Oostende".

Maatschappelijke zetel: p.a. Roland Laridon,
Kairostraat 54, 8400 Oostende

Secretariaat : Johan Van Roose,
Kabeljauwstraat 5, 8460 Oudenburg

Reisleiding : Sonja Delanghe-Geeraerts I T: 059 43 02 55
sonjageeraerts@hotmail.com
jnieuwenhuyse@hotmail.com

Bankrelatie : 001-2090833-74
Vrienden Mu.ZEE collectie stad Oostende
p.a. Albatrosstraat 10, 8400 Oostende.



Michel Maes (° Oostende, 27.09.1977) studeerde aan de Academie voor Schone Kunsten, Antwerpen. Het werk van Andreas Gursky (Leipzig 1955) vormde een belangrijke inspiratiebron voor deze jonge kunstfotograaf. Naast zijn kunstfotografie is Michel Maes ook werkzaam als freelance fotograaf.

De coverfoto : "MuZee vensters glas licht"

Zowel het licht naar binnen op de collecties als op de buitenwereld (via de weerkaatsing van de omliggende gebouwen) is even belangrijk voor Mu.ZEE als voor James Ensor "Pro luce nobilis sum".
Michel Maes, Bruggestraat 84, 8870 Poperinge.



Venetiaanse Gaanderijen-Zeedijk Oostende

Savaria
RESTAURANT

lowyck
& pluspoint
drukkerijen